

ning, er det oplagt ikke ham, der går ned i tismetal, for det har familien ikke råd til. Derfor bliver det i stedet mor, der tager orlov. Det er ikke rimeligt, at arbejdsmarkedet på den måde indirekte skal diktere valget. Lad os få et arbejdsmarked med ligestillede mænd og kvinder.

På arbejdsmarkedet findes der stadig nåleøjne, som det kan være meget svært for kvinder at komme igennem, og det er typisk arbejdspladser, der traditionelt har været kun for mænd. Forskning om etkønnede arbejdspladskulturer viser da også, at de har det med at genskabe sig selv, og det skyldes uformelle normer og kvalifikationskrav, som medfører, at der primært ansættes folk, der ligner dem, der er ansat i forvejen. De udgør nemlig ikke nogen trussel, hverken personligt eller mod det eksisterende system.

Hvis vi skal have lige muligheder for mænd og kvinder i Danmark, så skal vi have turbo på ligestillingsarbejdet, og derfor vil vi i Kristeligt Folkeparti gerne støtte om op dette forslag til vedtagelse.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne komme med et spørgsmål. Statsministeren omtalte i sin tale det nye arbejdsmarked med forskellige arbejdstider i forskellige perioder af livet. Der vil jeg gerne spørge: Mener statsministeren ikke, at fleksibel børnepasningsorlov eller ret til deltidsarbejde for småbørnsfamilier kunne være nyttige elementer i dette nye arbejdsmarked?

Formanden:

Jeg har noteret fire privatister.

Margot Torp (S):

Jeg vil gerne høre statsministerens overvejelse om den anbefaling, der hedder, at vi skal have en overordnet politik på området, og også overvejselsen om den departementale enhed, som altså er altafgørende for, at mainstreamstrategien vil virke effektivt og give de ønskede resultater.

Jeg tror, at kun hvis statsministeren vil gå på to ben og styrke både de politikområder, som blev nævnt i talen, og også se meget på de strukturelle forbedringer, vil det bære nogle forandringer igennem, som duer til noget, og så vil jeg til gengæld love, at Danmark vil kunne blive det foregangsland, som statsministeren drømmer om, også på det her område. Overi vil vi så være dem, der lever op til de konven-

tioner, vi har skrevet under på i Beijing, og være med til at realisere »Platform for action«.

Sidst, men ikke mindst ligger det flot i forlængelse af regeringens arbejdsmarkedspolitik i forhold til at blive konkurrencedygtige. Der er ingen tvivl om, at hvis vi kan få mænd og kvinder til at arbejde sammen på alle niveauer, giver det en kreativitet og en innovativ styrke, som vi kan bruge i vores internationale konkurrence. Jeg tror også, vi vil se, at vi får en meget mere effektiv udnyttelse af alle menneskers ressourcer her i landet, så det ligger fint i forlængelse af regeringens politik.

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne takke statsministeren for at drage det internationale perspektiv lidt ind i vores overvejselser her. Det er omstillingernes tid, og det er værd at hæfte sig ved. Jeg synes også, vi har forandret os på den måde, at vi er gået fra proklamationernes tid og til det seje træk, og nu vil vi gerne se resultaterne.

De omstillinger, som statsministeren omtalte, er jeg helt enig i. Vi så, at de kvindelige vælgere i USA, i England og i Frankrig ved det sidste valg meget klart bestilte varen: De vil have et velfærdssamfund, og de vil have en model, som vi har i de nordiske lande. Det skal der sættes ind på, og det sætter de kvindelige vælgere alt ind på. Det var os, der krævede velfærdssamfundet realiseret, vi er i gang med at forny det, og derfor skal vi have opbygget det sådan, at nogle af de værdier, som vi lægger vægt på som kvinder, nemlig at der er bedre sammenhæng mellem job og arbejdsliv, er det ansvar, vi gerne ser, at vi deles om.

Anbefalingerne i betænkningen synes jeg er gode. Det er det seje træk.

For det første vil jeg sige om den departementale model, at det først og fremmest er vigtigt, at der med den bliver etableret en politisk vilje til lederskab. For det andet synes jeg, det er vigtigt at understrege ikke mindst over for statsministeren, at det drejer sig her om ressourcer. Der skal simpelt hen afsættes ressourcer til, at vi kan drive det arbejde, og det vil jeg opfordre statsministeren til at gå hjem og overveje efter denne debat.

Med hensyn til klagenævnet: Jeg synes, det er udmærket, at vi har en forsøgsperiode. Jeg vil gerne sige for mit eget vedkommende, at jeg har den ambition, at vi som i Norge og Sverige får et ombud, der kan klare sagen. Men nu ta-